

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 30 lipca 2024 r.

DNR-1.720.17.2024.KS

DECYZJA nr DNR-1/29/2024

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) oraz § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. U. poz. 852), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: nóż bijakowy do ręcznych przenośnych kos do zarośli: głowica łańcuchowa wzmocniona do podkaszarki G81066Z, kod EAN: 5901477173868, wprowadzonego na rynek przez GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kietlinie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umarza postępowanie administracyjne w związku z usunięciem przez przedsiębiorcę przyczyn zagrożeń stwarzanych przez ten produkt;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust.1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) oraz § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. U. poz. 852), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. zakazanego noża bijakowego do ręcznych przenośnych kos do zarośli: głowica łańcuchowa wzmocniona do podkaszarki G81066Z, kod EAN: 5901477173868, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa

z siedzibą w Kietlinie, karę pieniężną w wysokości 30 000 zł (słownie: trzydzieści tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

23 lutego 2024 r. produkt: nóż bijakowy do ręcznych przenośnych kos spalinowych: głowica łańcuchowa wzmocniona do podkaszarki G81066Z, kod EAN: 5901477173868 (dalej: „produkt” lub „nóż bijakowy”) został notyfikowany w unijnym systemie szybkiej wymiany informacji o produktach niebezpiecznych *Safety Gate RAPEX* pod numerem A12/00472/24 (DK/00090/24) przez organ nadzoru z Danii.

Głowica łańcuchowa wzmocniona do podkaszarki G81066Z, kod EAN: 5901477173868 składa się z kilku połączonych ze sobą metalowych części i jest przeznaczona do przenośnych ręcznych kos spalinowych. Bezpośrednio na kartonowym opakowaniu produktu umieszczone są następujące dane: John Gardener, Głowica łańcuchowa wzmocniona do podkaszarki 33,5 cm, G81066Z, kod EAN: 5901477173868, wyprodukowano dla GEKO Sp. z o.o. sp. k., Kietlin, ul. Spacerowa 3, 97-500 Radomsko, geko@geko.pl, www.geko.pl.

Produkt ten spełnia definicję noża bijakowego do ręcznych przenośnych kos do zarośli, określoną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. U. poz. 852) (dalej jako: „rozporządzenie Rady Ministrów”). W świetle tej definicji przez noże bijakowe do ręcznych przenośnych kos do zarośli należy rozumieć uderzeniowo tnące podzespoły do tych kos, składające się z co najmniej dwóch metalowych części (w szczególności łańcuchów, noży lub szczotek), połączonych z głowicą obrotową lub dyskiem. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów, od dnia wejścia w życie rozporządzenia, tj. od 26 lipca 2012 r., wprowadzanie na rynek noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli jest zakazane.

Zgodnie z art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222; dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), organ nadzoru może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy kraju członkowskiego Unii Europejskiej (w tym wypadku przez Danię) wynika, że produkt może nie być bezpieczny. Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, powiadomienie, o którym mowa w ust. 3, jest dowodem w sprawie.

W przypadku noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli, metalowe części i ich połączenia, wchodząc w kontakt z kamieniami, skałami lub innymi napotkanymi przeszkodami, są wystawione na powtarzające się silne naprężenia mechaniczne, na skutek

czego mogą ulec uszkodzeniu i zostać wyrzucone z dużą prędkością, a osłony zamontowane w tego typu nożach nie są w stanie zapewnić ochrony przed tym ryzykiem. Stwarza to poważne zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów.

Mając to na uwadze, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” bądź „organ nadzoru”) uznał za zasadne wszczęcie w niniejszej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572; dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 25 marca 2024 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kietlinie (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa noża bijakowego oraz w sprawie nałożenia na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego ogólnych wymagań bezpieczeństwa. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przekazania informacji na temat liczby produktów wprowadzonych na rynek, kanałów ich dystrybucji wraz ze wskazaniem średniej ceny sprzedaży netto, a także do przedstawienia listy dystrybutorów krajowych oraz zagranicznych produktu. Organ nadzoru poprosił także o informację na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu.

Pismem z 5 kwietnia 2024 r. strona postępowania oświadczyła, że zakupiła noże bijakowe od chińskiego wytwórcy w łącznej liczbie 3 000 sztuk. Produkt sprzedawała od 2023 r. dystrybutorom polskim i zagranicznym, natomiast sprzedaż detaliczna stanowiła jednostkowe przypadki (22 sztuki). Strona postępowania oświadczyła, że dystrybutorzy nabyli łącznie 2 368 sztuk produktu, a na jej stanie magazynowym znajdują się 603 sztuki, zaś 7 sztuk produktu zakwalifikowano jako rozchody (przekazanie na złom/braki magazynowe). Strona oświadczyła także, że średnia cena sprzedaży produktu wynosiła 15,29 zł.

Postanowieniem z 22 kwietnia 2024 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 30 dni na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez nóż bijakowy i przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania, jak również wskazał jakiego rodzaju działania należy podjąć oraz jakie dowody na ich potwierdzenie należy przedstawić. Organ nadzoru poinformował stronę postępowania, że powinna przedstawić dowody świadczące o powiadomieniu dystrybutorów o zagrożeniu stwarzanym przez produkt oraz o konieczności wstrzymania jego sprzedaży. Prezes UOKiK wyjaśnił, że noże bijakowe znajdujące się w posiadaniu dystrybutorów należy od nich odebrać i przedstawić faktury

korygujące, a w przypadku dystrybutorów, którzy nie posiadają produktu na stanie - oświadczenia o nieposiadaniu produktu. Ponadto - w związku z faktem, że produkt był sprzedawany również detalicznie - organ nadzoru wskazał na potrzebę zamieszczenia na stronie internetowej przedsiębiorcy ostrzeżenia dla konsumentów z informacją o zakazie używania oraz możliwości zwrotu posiadanych noży bijakowych. Prezes UOKiK wskazał również, że w przypadku noży bijakowych zwróconych przez dystrybutorów oraz konsumentów, strona postępowania powinna przedstawić dowody potwierdzające ich zniszczenie (np. protokół zniszczenia, fakturę za usługę utylizacji) albo zwrot do chińskiego dostawcy (np. w postaci faktury korygującej).

Pismem z 27 maja 2024 r. strona postępowania przekazała oświadczenia od 149 dystrybutorów o nieposiadaniu produktu, a od 101 dystrybutorów - faktury korygujące, wskazujące na zwrot 654 sztuk noża bijakowego. Ponadto strona postępowania przedstawiła wydruki z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG), z których wynika, że 2 dystrybutorów zakończyło prowadzenie działalności gospodarczej, jak również potwierdzenie kilkukrotnego skierowania do 6 dystrybutorów zapytania o liczbę posiadanych egzemplarzy produktu. Strona postępowania wskazała jednocześnie, że stan magazynowy po wycofaniu produktu z rynku i zebraniu zwrotów od kontrahentów wyniósł łącznie 1 257 sztuk. Oświadczyła również, że produkt został wycofany ze sprzedaży, a także zobowiązała się do całkowitego powstrzymania się w przyszłości od importu i wprowadzenia do sprzedaży produktu będącego przedmiotem postępowania. Strona postępowania załączyła również fakturę korygującą, która jest dowodem zwrotu kwestionowanego produktu do chińskiego wytwórcy, a także wydruk ogłoszenia skierowanego dla konsumentów ze swojej strony internetowej.

Pismem z 3 lipca 2024 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o jej uprawnieniach wynikających z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kietlinie wprowadził nóż bijakowy będący przedmiotem postępowania na polski rynek i pełni rolę jego producenta, w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się m.in. importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku postępowania strona oświadczyła, że zakupiła 3 000 sztuk noży bijakowych bezpośrednio od chińskiego

wytwórcy i przekazała potwierdzające to trzy faktury zakupu. Ponadto oznakowanie produktu: „wyprodukowano dla GEKO Sp. z o.o. sp. k., Kietlin, ul. Spacerowa 3, 97-500 Radomsko, geko@geko.pl, www.geko.pl” oraz kod EAN: 5901477173868, umieszczony na produkcie i zweryfikowany przez Prezesa UOKiK za pomocą wyszukiwarki GS1, wskazując na tego przedsiębiorcę jako na podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie produktu na rynek.

Mając to na uwadze, w okolicznościach niniejszej sprawy spełnione zostały przesłanki do uznania przedsiębiorcy GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kietlinie za producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Powołując się na art. 20 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, organ nadzoru może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy państwa członkowskiego Unii Europejskiej (w tym przypadku Danii) wynika, że produkt może nie być bezpieczny. Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, powiadomienie, o którym mowa w ust. 3 jest dowodem w sprawie. Nóż bijakowy, będący przedmiotem niniejszego postępowania, został notyfikowany w unijnym systemie szybkiej wymiany informacji o produktach niebezpiecznych *Safety Gate RAPEX* pod numerem A12/00472/24 (DK/00090/24) przez organ nadzoru z Danii.

Produkt ten spełnia definicję noża bijakowego do ręcznych przenośnych kos do zarośli, określoną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów. W świetle tej definicji przez noże bijakowe do ręcznych przenośnych kos do zarośli należy rozumieć uderzeniowo tnące podzespoły do tych kos, składające się z co najmniej dwóch metalowych części (w szczególności tańcuchów, noży lub szczotek), połączonych z głowicą obrotową lub dyskiem. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Rady Ministrów, od dnia wejścia w życie rozporządzenia, tj. od 26 lipca 2012 r., wprowadzanie na rynek noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli

jest zakazane. Rozporządzenie Rady Ministrów stanowi wykonanie decyzji Komisji Europejskiej 2012/32/UE z dnia 19 stycznia 2012 r. zobowiązującej państwa członkowskie do zakazania wprowadzania do obrotu noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. Urz. UE L 18 z 21.01.2012 r., str. 5).

Mając na uwadze te ustalenia, Prezes UOKiK uznał, że nóż bijakowy do ręcznych przenośnych kos do zarośli: głowica łańcuchowa wzmocniona do podkaszarki G81066Z, kod EAN: 5901477173868 - jako produkt, którego wprowadzanie na rynek jest zakazane, ze względu na poważne zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów - nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i nie jest bezpieczny. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował tych ustaleń i po wszczęciu postępowania podjął działania naprawcze mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego oraz wyjaśnień strony postępowania wynika, że zakupiła od chińskiego dostawcy 3 000 sztuk noża bijakowego, a następnie w 2023 r. wprowadziła na rynek ten produkt. Produkt został sprzedany 258 dystrybutorom w liczbie 2 368 sztuk, w niewielkiej liczbie bezpośrednio konsumentom - 22 sztuki, natomiast 7 sztuk produktu zostało zaliczone jako rozchody (przesunięcia na złom/braki magazynowe), a na stanie magazynowym strony postępowania pozostały 603 egzemplarze produktu. W toku niniejszego postępowania strona postępowania przekazała faktury korygujące potwierdzające odbiór łącznie 654 sztuk produktów od 101 dystrybutorów oraz oświadczenia o nieposiadaniu kwestionowanych noży bijakowych od 149 dystrybutorów. Strona postępowania wskazała na brak możliwości uzyskania stosowanych dokumentów od 6 dystrybutorów, mimo skierowania do nich kilkakrotnych zapytań o stan posiadania noża bijakowego, co wykazała przedkładając stosowne dowody. Ponadto strona postępowania wykazała, że 2 dystrybutorów zamknęło działalność gospodarczą (wydruki z CEIDG). Strona postępowania przekazała również wydruk potwierdzający zamieszczenie na jej stronie internetowej ostrzeżenia skierowanego do konsumentów. Jak zadeklarowała strona postępowania, egzemplarze noża pozostające na jej stanie (603 sztuki) oraz wycofane z rynku (654 sztuki) zostały zwrócone chińskiemu dostawcy (łącznie 1 257 sztuk), co potwierdza załączona do akt sprawy faktura korygująca.

Mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez produkt, co

stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na stwierdzenie przez Prezesa UOKiK, że nóż bijakowy - jako produkt którego wprowadzanie na rynek jest zakazane - nie jest produktem bezpiecznym, wprowadzający go na rynek przedsiębiorca GEKO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Kietlinie naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie - nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przestanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania od 2023 r. wprowadziła na rynek 2 390 sztuk produktu, którego wprowadzanie na rynek Unii Europejskiej jest zakazane od 2012 r. Metalowe części noży bijakowych i ich połączenia, wchodząc w kontakt, np. z kamieniami, skałami lub innymi przeszkodami, są wystawione na powtarzające się naprężenia mechaniczne, na skutek czego mogą ulec uszkodzeniu i zostać wyrzucone z dużą prędkością. Stwarza to poważne zagrożenie dla użytkowników. Osłony zamontowane w tego typu nożach nie są w stanie zapewnić ochrony przed tym ryzykiem. Należy zatem uznać, że zasięg naruszenia był znaczny, strona postępowania sprzedawała bowiem nóż bijakowy, zarówno dystrybutorom krajowym, jak i zagranicznym, narażając tym samym konsumentów na poważne ryzyko stwarzane przez produkt zakazany w Unii Europejskiej. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku 1 264 sztuki, natomiast u konsumentów wciąż pozostaje znaczna liczba egzemplarzy (tj. 1 736 sztuk). Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów zostało w znaczący sposób naruszone.

Prezes UOKiK uznał, że co prawda strona postępowania zaprzestała naruszania prawa poprzez wstrzymanie sprzedaży i wycofanie produktu z rynku, jednak drugi warunek - przestanka znikomej wagi naruszenia prawa - nie znajduje w tej sprawie zastosowania. Skoro warunki z przestanki wskazanej w art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie od nakładania kary na podstawie tej przestanki i poprzestanie na pouczeniu, nie jest możliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przestanek wymienionych w przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przestanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. W toku postępowania Prezes UOKiK nie wydał postanowienia na podstawie art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zatem na podstawie tej przestanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez te podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania i przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przestępstw, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98. *Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą stronę postępowania Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkt, który na mocy decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej 2012/32/UE z dnia 19 stycznia 2012 r. jest zakazany w Unii Europejskiej. Noże bijakowe stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników je konsumentów, a w przeszłości zdarzały się wypadki śmiertelne w związku z używaniem kosiarek z zamontowanymi nożami bijakowymi (Wielka Brytania). Metalowe części noży bijakowych i ich połączenia, wchodząc w kontakt z kamieniami,

skalami lub innymi przeszkodami, są wystawione na powtarzające się silne naprężenia mechaniczne, na skutek czego mogą ulec uszkodzeniu i zostać wyrzucone z dużą prędkością, a osłony zamontowane w tego typu nożach nie są w stanie zapewnić ochrony przed tym ryzykiem. Dodatkowo należy podkreślić, że strona postępowania wycofała z rynku europejskiego 1 257 sztuk produktu, a 7 sztuk zostało zaliczone jako rozchody, co oznacza, że u konsumentów może wciąż znajdować się 1 736 sztuk niebezpiecznego noża bijakowego, przez co cały czas są oni narażeni na poważne ryzyko stwarzane przez ten produkt. Nadmienić należy, że decyzja wykonawcza Komisji Europejskiej 2012/32/UE z dnia 19 stycznia 2012 r. oraz wykonujące ją rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. funkcjonują od dłuższego czasu (tj. od 2012 r.), w związku z czym strona postępowania, jako profesjonalny uczestnik obrotu gospodarczego, miała dużo czasu, żeby zapoznać się z zakazem wprowadzania na rynek tego typu produktów.

Kolejną okolicznością obciążającą jest fakt, że w stosunku do strony postępowania prowadzone było już postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów dotyczące innego wprowadzonego na rynek noża bijakowego, zakazanego w Unii Europejskiej (decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/16/2024 z 10 kwietnia 2024 r. umarzająca postępowanie administracyjne w związku z wyeliminowaniem przyczyn zagrożeń stwarzanych przez ten produkt oraz nakładająca na przedsiębiorcę karę pieniężną za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. zakazanego noża bijakowego). Postępowanie, o którym mowa wyżej, co prawda zakończyło się już po wszczęciu niniejszego postępowania (informacja o wszczęciu z 25 marca 2024 r.), jednak przedmiotem obu postępowań były noże bijakowe, które - jak już wskazano - są produktami zakazanymi w Unii Europejskiej. W trakcie postępowania zakończonego ww. decyzją strona postępowania była informowana o obowiązującym zakazie wprowadzania na rynek noży bijakowych oraz o poważnym zagrożeniu jakie ten produkt stwarza. Zatem biorąc pod uwagę, że noże bijakowe są produktem zakazanym w Unii Europejskiej na podstawie decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej 2012/32/UE z dnia 19 stycznia 2012 r. i rozporządzenia Rady Ministrów, Prezes UOKiK uznał, że strona postępowania, jako profesjonalista, powinna wiedzieć o istniejącym od 2012 r. zakazie wprowadzania na rynek noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli. Dodatkowo została o nim wprost poinformowana w pismach organu nadzoru kierowanych do niej w trakcie postępowania zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/16/2024 z 10 kwietnia 2024 r., a więc w dniu wszczęcia niniejszego postępowania z pewnością miała świadomość istniejącego zakazu. Zatem strona postępowania już pod koniec 2023 r. miała możliwość wycofania ze swojej oferty wszystkich noży bijakowych, a nie tylko tych będących

przedmiotem postępowania, czego jednak nie uczyniła, co w ocenie organu nadzoru również stanowi okoliczność obciążającą.

Natomiast za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał sprawne podjęcie przez stronę postępowania działań zmierzających do wycofania kwestionowanego noża bijakowego z rynku i przekazanie dowodów podjętych działań.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przy określeniu wysokości kary pieniężnej kryterium pomocniczym jest wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa (1 736 sztuk) i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. W związku z faktem, że stosownie do oświadczenia strony postępowania, które wpłynęło 9 kwietnia 2024 r., średnia cena sprzedaży produktu netto wynosiła 15,29 zł, ustalona w ten sposób korzyść majątkowa ze sprzedaży zakazanego noża bijakowego wyniosła 26 543,44 zł. Przy określaniu korzyści majątkowej Prezes UOKiK uwzględnił fakt przekazania przez stronę postępowania dowodów potwierdzających wycofanie z rynku europejskiego 1 264 sztuk produktu [tj. 654 szt. noża bijakowego wycofanego od dystrybutorów i 603 szt. wycofanych z magazynu strony postępowania oraz 7 szt. zaliczonych jako rozchody (przesunięcia na złom/braki magazynowe)].

Wymierzając karę w wysokości 30 000 zł (słownie: trzydzieści tysięcy złotych 00/100), Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji niniejszej decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń. Organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości 30 000 zł (słownie: trzydzieści tysięcy złotych 00/100) należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.
- 4) W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

*Katarzyna Bednarz
Dyrektor
Departamentu Nadzoru Rynku
/podpisano elektronicznie/*

